Praha-Žižkov, 19. 2. 2023
P. Jareš

Svou sílu hledejte u Pána
Ef 6,10-20

Sílu k tomu, abychom žili správným způsobem, máme hledat u Pána Ježíše. Když byl kdysi král David v nebezpečné situaci, kdy ho jeho vlastní lidé chtěli zabít, " našel posilu v Hospodinu, svém Bohu. " (1S 30,6 ČEP) Z tohoto kroku pak vyplynulo jeho další rozvážné jednání, které přineslo jemu i jeho lidem řešení problému. Právě ve složitých a obtížných životních situacích nejvýrazněji pociťujeme potřebu čerpat sílu u Pána. Avšak posilovat se v Pánu potřebujeme neustále, i ve chvílích, kdy se necítíme nijak ohroženi. Pán Ježíš má dostatek síly na všechno, co nás v životě potkává, ať už je to zlé, nebo dobré. A my ji od něho můžeme čerpat. Apoštol nás učí, že to máme dělat tak, že si oblékneme plnou Boží zbroj. Vybavení, které nám Bůh v Kristu poskytuje, zde Pavel přirovnává ke zbroji římského vojáka. Z detailnějšího popisu jednotlivých částí zbroje můžeme vidět, že tu vlastně jde o přístup k životu, který vyplývá z našeho vztahu s Kristem. Již dříve apoštol v listu použil přirovnání ke svlékání a oblékání oděvu. Máme svléknout staré lidství a obléknout nové (Ef 4,22-24). Obléknutí plné Boží zbroje je prakticky totéž, co obléknutí toho nového lidství (dosl. "nového člověka"). Projevem toho, že jsme oblékli Boží zbroj totiž je, že myslíme, mluvíme a jednáme jako noví lidé, které v nás Bůh stvořil. Boží zbroj zde stojí v kontrastu k ďáblovým svodům. Slovo "svodům" je překladem řeckého slova, které znamená "lsti, lstivosti". Máme lstivého nepřítele. Právě proto potřebujeme hledat sílu u Pána Ježíše. Právě proto potřebujeme plnou Boží zbroj.

Vedeme totiž svůj boj proti zlým duchovním silám, kterým ďábel vládne. To je pro nás křesťany velice důležité sdělení. Říká nám totiž, kdo je v našem boji tím pravým a skutečným protivníkem. Apoštol nám nejprve říká, proti komu tu nebojujeme. Nebojujeme proti lidem. Samozřejmě je tomu často tak, že právě s druhými lidmi máme všelijaké nesnáze, spory. Avšak z hlediska toho, oč v našem zápase jde, nejsou oni těmi pravými protivníky a nepřáteli. Lidé, kteří nám lezou na nervy. Lidé, kterých se bojíme. Lidé, kteří nám překážejí. Ti všichni mohou být někdy nástroji našich neviditelných nepřátel. Avšak sami nikdy nejsou těmi, proti nimž bychom měli bojovat. Těmi pravými nepřáteli jsou duchovní síly, které jsou tu souhrnně označeny jako nadzemští duchové zla. Řecké pojmy, kterými jsou tyto mocnosti ve verši 12 pojmenovány v sobě mají myšlenku vlády a moci. Jako křesťané vedeme svůj boj proti "vládám" (ř. ARCHAS), "mocem / autoritám" (ř. EXŮSIAS), "vládcům světa" (ř. KOSMOKRATORAS). Tady se nemluví o lidech, o jejich lidských vládách a vládcích. Zde se mluví o neviditelných silách, které ovládají jednotlivce, rodiny, i celé národy. Jaksi ze zákulisí ovlivňují celkovou atmosféru v tomto světě. Jedním z projevů tohoto vlivu je, že se lidé dávají vést svými sobeckými zájmy (sr. Ef 2,1-3). Jako

křesťané však už nemusíme žít pod jejich vládou. Bible říká, že Bůh nás " *vysvobodil z moci tmy a přenesl do království svého milovaného Syna.* " (Ko 1,13 ČEP). To ale samozřejmě neznamená, že bychom jim ve svém životě nemohli dávat prostor. Neznamená to ani, že by tito nepřátelé přestali pracovat na tom, aby nás dostali znovu do sféry svého vlivu. Jak jsme viděli v textu, ďábel nás může ostřelovat něčím, co lze přirovnat k ohnivým střelám (Ef 6,16). Proto si potřebujeme osvojit postoje a přístupy, které tvoří Boží zbroj. Vyplývají z našeho nového vztahu s Bohem prostřednictvím Krista. V kom dnes vidíme protivníka? Co nás dnes ovládá?

V našem boji jde o to, abychom uhájili své postavení v Kristu. V řeckém textu se tu několikrát vyskytuje sloveso "stát" (v. 11, 13, 14). Cílem je, abychom uhájili a neopustili pozici, kterou nám Kristus získal svou smrtí. Abychom nezačali myslet a jednat nezávisle na něm. Bojujeme ve válce, o jejímž výsledku už je rozhodnuto. Rozhodující bitva už byla vybojována samotným Pánem Ježíšem. Začalo to jeho modlitebním zápasem v zahradě Getsemane, pokračovalo jeho smrtí za naše hříchy a vzkříšením z mrtvých. Na tomto pevném základě jeho díla můžeme stát. Díky tomu můžeme mít pokoj s Bohem (Ř 5,1). Když věříme v Pána Ježíše a následujeme ho, pak jsme na vítězné straně. Důležité ale je, abychom se z tohoto pevného základu nenechali odlákat a nezačali stavět své životy na něčem jiném. Třeba na tom, co všechno umíme a víme. Na tom, jak pěkný život vedeme. Nebo na výkladech Bible, které vidí v Ježíši pouhého dobrého a zajímavého člověka. Nebo jen na svých dobrých nápadech. Watchman Nee upozorňuje na to, že Satanova pokušení nejsou určena především k tomu, abychom udělali něco vyloženě hříšného. Pokušení má pouze způsobit, že budeme jednat jen z vlastní energie, nezávisle na Duchu svatém. Nee vypráví o tom, že během prvních tří měsíců války s Japonci ztratili Číňané velmi mnoho tanků, což pro ně v boji samozřejmě znamenalo velkou nevýhodu. Nakonec ale Číňané vymysleli následující lest. Jeden z ostřelovačů vystřelil ze zálohy na nepřátelský tank jediný výstřel. Po chvíli vystřelil podruhé a za chvíli znovu. Dokud tank nezastavil a jeho řidič nevyhlédl ven, aby zjistil, co se děje. Další výstřel ukončil jeho život.[1] Uvnitř tanku byl v naprostém bezpečí. Nechal se však vylákat ven a doplatil na to. Pro nás křesťany je důležité, abychom se nenechali vylákat z úzkého vztahu s Pánem Ježíšem Kristem. Abychom nepřestali naslouchat jeho hlasu, aby nám opět nezačali dávat rozumy nadzemští duchové zla. Svou sílu hledejme u Pána!

[1] Watchman Nee, *The Normal Christian Life*, str. 181; Tyndale House Publishers, Illinois 1977